

A RAB TESTVÉR

*A domb napos felén
vadrózsa virága,
az árnyas oldalán
búsan síró árva.
Búsan síró árva
epret szed kosárba.*

*– Epreim, epreim,
miért is szedtelek,
kinek illatoztok,
kinek gyűjtöttelek?
Apám nem ismertem,
anyám sem találok,
egy fivérem maradt
ezen a világon,
de ő is elhagyott,
nem hallok felőle.*

*Frissen támadt szellő
panaszát felkapja,
az ő bátyja éppen
lovát szerszámozza.
– Ki emleget engem?
Rajta lovam, rajta,
mintha húgocskámnak
lenne ez a hangja!*

*Két vég finom kelmét
vettek a vásárba',
gyolcsot kelengyére,
selymet szoknyácskára.*

*Tizenkét zsványok
nyomukba eredtek,
mire körülnéztek,
már foglyaik lettek.
A haram'ják aztán
tanakodni kezdtek,
mi legyen már velük,
miként vegyék vérük?
De szívük megesvén
úgy döntöttek végül,*

*Hanicska-húgocskát
vegyék feleségül,
Janicskát meg vessék
tömlőc fenekére.*

*– Hanicska-húgocska,
hallgass csak szívedre,
és ha jól megy dolgod,
jussak majd eszedbe!*

*Hancsa-húgocskának
igen jó lett sorsa,
elfeledte bátyját,
mintha nem lett volna.
Hét esztendő telt el,
akkor lebabázott,
gyermekét altatva
emígy dudorászott:*

*„Aludj csak, aludj csak,
szép kicsi fiúcska,
nincs néki, nincs néki
semmilyen rokona...
csak egy bácsikája,
a neve Janicska.”*

*Szívébe nyilallott,
a kulcsot felkapta,
rohant a tömlőcbe.
– Élsz-e még, bátyácska?
– Tőled meghalhatnék,
lelketlen húgocska.*

*– Jöjj, testvérkém, várlak
jó meleg fürdővel!
– Hagyjál csak magamra,
törődj a lelkeddel,
menj az orosz paphoz,
hadd könnyítsen rajtad,
tőle kérj feloldást,
Istentől irgalmat.*

VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ fordítása